

Familie“. Denne Tilføjelse forringer faktisk Lovens Virkning i betydelig Grad, thi Domstolene tager nu ganske anderledes paa disse Sager end før denne Tilføjelse. Der foreligger nemlig en Dom for, at en Varebetegnelse nu skal være ikke alene vildledende, men urigtig for at være strafbar. Tidligere, før denne Tilføjelse, holdt Domstolene sig til Lovens § 1, der taler om urigtig Angivelse og Betegnelser, som er egnet til at bibringe en fejlagtig Antagelse, medens man nu holder sig udelukkende til den urigtige Angivelse, da der senere i Lovens § 4 nævnes visse særlig grove strafværdige Forsøg paa at komme Varemærkeloven til Livs. Jeg skal eksempelvis nævne, at Landsforeningen „Dansk Arbejde“ har rejst Tiltale mod Importøren af Holmblads Spillekort, der fremstilles i Amerika, men hvis Indpakning er egnet til at bibringe Publikum den urigtige Antagelse, at Kortene er danske. Det er en almindelig udbredt Tro her, at Holmblads Spillekort er danske Spillekort, og det er saare vanskeligt at bibringe Folk den Opfattelse, at det ikke er rigtigt, saa meget mere som der paa Emballagen, der omgiver Kortene, findes anført Ordet: „København“ ikke mindre end 5 Steder. Men i den Dom, som blev en Følge af den Tiltale, der blev rejst, og som jeg med Formandens Tilladelse skal citere, hedder det som følger: „Da Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 ikke foreskriver, at udenlandske Varer skal være mærkede som saadanne, og da Tiltalte ikke ses at have anbragt urigtige Angivelser paa Indpakningen, vil han være at frifinde, saaledes at Sagens Omkostninger udredes af det Offentlige.“ Her er i Dommen altsaa ikke Tale om at bibringe en fejlagtig Antagelse, det ser Dommen fuldstændig bort fra.

Denne Dom gav Anledning til en Henvendelse fra Landsforeningen „Dansk Arbejde“ til Erhvervsministeriet, og paa denne Henvendelse er der nu gentagne Gange indløbet Svar, idet den første Skrivelse gav Anledning til en fornyet Skrivelse fra Landsforeningen. Den sidste Skrivelse er dateret 3. November og udtaler, at man heller ikke nu kan finde nogen Anledning til at ændre den Opfattelse med Hensyn til Spillekortene, som man har i Ministeriet, nemlig at der ikke skal være særlige Bestemmelser for, at disse Kort skal være specielt mærkede. Da det saaledes hidtil ikke er lykkedes at komme nogen Vej frem paa dette Omraade, vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Erhvervsminister, at den anden Side af Spørgsmaalet, som findes omtalt i de Skrivelser, der er sendt fra Landsforeningen

til Ministeriet, nemlig Spørgsmaalet om en Appel af den faldne Dom, maa blive taget op til Overvejelse i Ministeriet og muligvis gennemført saaledes, at vi kan faa en højere Instans's Udtalelser for, hvorledes man ser paa dette Forhold. Jeg skal nævne et andet Eksempel. Der var en Boghandler i København, som foretog Import af udenlandske Fyldepenne, han lod Fabriksmærket paa dem udslibe og satte Navnet „Absalon“ ind i Stedet for, formodentlig for at bibringe Folk den Anskuelse, at det var danske Penne, Penne, som var lavet her i Danmark; de solgtes endvidere i Æsker med Importørens Navn og Adresse i København. Der blev anlagt Sag mod dette Firma, og det endte med en lille Bøde til Importøren. Han fik dog ikke denne Bøde, fordi han havde slebet Fabriksmærket ud, eller fordi han havde sat „Absalon“ i Stedet for, eller fordi de var udsendt i Æsker, mærket med hans Adresse og Ordet: „København“, men udelukkende fordi den paagældende paa sin Faktura havde anbragt Ordet: „Dansk Arbejde“. Det maa han ikke, alt det andet har han Lov til. Det er saaledes gennem disse Domme fastslaaet, at en Varebetegnelse for at være strafbar ikke alene skal være vildledende, men tillige skal være urigtig; det er sikkert ganske imod Lovens Mening at give illoyale Konkurrenter et saadant officielt Stempel paa Loyalitet.

Jeg skal gøre endnu en Bemærkning til den nævnte Lovs § 4; det foreslaas heri, at man ikke uden Hjemmel kan forsyne udenlandske Varers Indpakning med Givelser af Flag, Vaaben, andre nationale Kendetegn, Mindesmærker, Portrætter af den kongelige Familie o. s. v. Det kunde alt sammen være meget godt, hvis det ikke havde været saa let at skaffe sig den Hjemmel, som nævnes i Loven. Ministeriet har sikkert ikke, den Gang man foreslog denne Tilføjelse til Loven, været opmærksomt paa, at Registreringskontoret for Varemærker aldeles ikke bryder sig om, hvad der staaar i denne Lov, som jeg her har taget op til Behandling, men udelukkende henholder sig til Varemærkeloven. Registratør kan give al den Hjemmel, som man ønsker sig, for vildledende Varemærker, selv om det strider nok saa meget imod Konkurrence-lovens § 4. Der er f. Eks. ikke noget i Vejen for, at Dybbøl Mølle kan blive indregistreret som Varemærke for et udenlandsk Firma. Før vi fik denne nye § 4, vilde Sø- og Handelsretten have givet Straf for et saadant Mærke paa udenlandske Varer. Nu er Loven med den, der faar et saadant Mærke indregistreret, naar han blot kan henviser